

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/10/2018
Identifikačné číslo spisu: 1015200422
Dátum vydania rozhodnutia: 29.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1015200422.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členov senátu JUDr. Viery Nevedelovej a Mgr. Viliama Pohančeniča v právnej veci navrhovateľa: Q. J., bytom J. XX, XXX XX T. proti odporkyňi: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava o výšku starobného dôchodku, o odvolaní proti rozsudku Krajskému súdu v Bratislave č.k. 8Sd/29/2015-63 zo dňa 15. 11. 2017 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Sd/29/2015 zo dňa 15. 11. 2017 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 02.12.2014 v spojení s rozhodnutím zo dňa 25.06.2015 potvrdil. Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že:

- odporkyňa rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 02.12.2014 podľa § 65 a § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZSP“), priznala navrhovateľovi od 21.10.2012 starobný dôchodok v sume 477,80 € mesačne. Rozhodla tak na základe toho, že dôchodkový vek navrhovateľ dosiahol dovŕšením 62 rokov veku, t.j. dňom XX.XX.XXXX, ku ktorému získal 15 149 dní obdobia dôchodkového poistenia, t.j. 41 rokov a 184 dní, čo na účely výpočtu starobného dôchodku predstavuje 41,5042 rokov dôchodkového poistenia. Suma jeho starobného dôchodku bola určená ako súčin priemerného osobného mzdového bodu obdobia dôchodkového poistenia, získaného ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok a aktuálnej dôchodkovej hodnoty. Priemerný osobný mzdový bod bol určený ako podiel úhrnu osobných mzdových bodov za jednotlivé kalendárne roky rozhodujúceho obdobia a obdobia dôchodkového poistenia v rozhodujúcom období, vyjadreného v rokoch. Odporkyňa ďalej poukázala na to, že u

navrhovateľa v rozhodujúcom období na zistenie priemerného osobného mzdového bodu - kalendárne roky 1984 - 2011, navrhovateľ nezískal aspoň 22 kalendárnych rokov, v zmysle § 63 ods. 6 ZSP, preto bolo rozhodujúce obdobie rozšírené podľa § 63 ods. 7 prvej vety ZSP postupne pred 01.01.1984 tak, aby v ňom bolo dvadsaťdva kalendárnych rokov podľa odseku 6. Keďže navrhovateľ ani po tomto predĺžení nemal splnených dvadsaťdva kalendárnych rokov, zisťovala potom odporkyňa priemerný osobný mzdový bod z tohto nižšieho počtu kalendárnych rokov, t.j. rokov 1975 -1994, 2004, 2009. Pretože navrhovateľ podľa § 9 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení (ďalej len „ZSZ“) získal v kalendárnom roku 1976 náhradnú dobu 2 dni, v kalendárnom roku 1979 - 21 dní, v kalendárnom roku 1983 - 20 dní, v kalendárnom roku 1985 - 18 dní, v kalendárnom roku 1988 - 3 dni, v kalendárnom roku 1989 - 28 dní, v kalendárnom roku 1990 - 19 dní, v kalendárnom roku 1992 - 51 dní, v kalendárnom roku 1993 - 32 dní, v kalendárnom roku 2009 - 184 dní a po 31.12.2007 poberal invalidný dôchodok, patrí mu za tieto obdobia podľa § 255 ods. 3 ZSP pomerná časť osobného mzdového bodu 0,3. Úhrn osobných mzdových bodov za jednotlivé kalendárne roky rozhodujúceho obdobia je 22,4807. V rozhodujúcom období rokov 1975 -1994, 2004, 2009 navrhovateľ získal úhrnom 7 794 dní dôchodkového poistenia, t.j. 21,3535 rokov. Priemerný osobný mzdový bod odporkyňa zistila z rozhodujúceho obdobia kalendárnych rokov (1975 -1994, 2004, 2009), zohľadnila získanú náhradnú dobu a určila ho vo výške 1,0528. Odporkyňa ďalej pri výpočte sumy starobného dôchodku vychádzala z aktuálnej dôchodkovej hodnoty platnej v čase vzniku nároku na starobný dôchodok, t.j. k 21.10.2012, ktorá podľa Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 526/2011 Z.z. je určená pre rok 2012 vo výške 9,8182 €. Sumu starobného dôchodku patriacu za obdobie dôchodkového poistenia do vzniku nároku na starobný dôchodok nakoniec určila ako súčin priemerného osobného mzdového bodu, obdobia dôchodkového poistenia a aktuálnej dôchodkovej hodnoty vo výške 438,10 € mesačne. Takto určenú sumu starobného dôchodku ďalej valorizovala podľa ust. § 82 zákona o sociálnom poistení a Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 344/2011 Z.z. o 3,3% t.j. 14,50 € mesačne, na celkovo priznanú sumu 452,60 € mesačne. Ďalej navrhovateľovi podľa Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 329/2012 Z.z. určenú sumu starobného dôchodku zvýšila od 01.01.2013 o 11,20 € mesačne, t.j. celkom na sumu 463,80 € mesačne, ktorú od 01.01.2014 zvýšila o 8,80 € mesačne t.j. celkom na sumu 472,60 € mesačne. Napokon mu sumu starobného dôchodku zvýšila od 01.01.2015 o 5,20 € mesačne podľa § 1 pís. a/ Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 295/2014 Z.z., t.j. na celkovú sumu starobného dôchodku vo výške 477,80 € mesačne. Neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia je odporkyňou priložený osobný list dôchodkového poistenia s podrobným výpočtom a uvedením vyššie prezentovaných údajov a rokov obdobia dôchodkového poistenia;

- odporkyňa rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 25.06.2015 (na odvolanie navrhovateľa) zmenila svoje predchádzajúce rozhodnutie zo dňa 02.12.2014 v časti „odôvodnenie“, pričom výšku starobného dôchodku navrhovateľovi nezmenila (477,80 € mesačne). Výpočet sumy starobného dôchodku s podrobnými údajmi a hodnotami ponechala ako v predchádzajúcom rozhodnutí plus doplnila ho o zhodnotenú dobu zamestnania od 01.11.1993 do 31.10.2004 (na základe rozsudku Krajského súdu Bratislava sp. zn. 3Co 91/2006 z 22.03.2007). Navrhovateľovi náhradu mzdy zhodnotila za 6 mesiacov v sume 32.658,-Sk, t.j. za dobu zamestnania od 01.11.1993 do 31.12.1993 vo výške 10.886,-Sk a za dobu zamestnania od 01.01.1994 do 31.12.1994 vo výške 21.772,-Sk. Vzhľadom k tomu, že od 01.11.1993 bol navrhovateľ dobrovoľne nezamestnaný a na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava II sa zaevidoval od 09.04.2002 do 10.11.2003, súd mu priznal náhradu mzdy len v rozsahu 6 mesiacov (podľa rozsudku Krajského súdu Bratislava sp. zn. 3Co 91/2006 z 22.03.2007). Za obdobie dôchodkového poistenia od 01.01.2004 do 31.10.2004 odporkyňa navrhovateľovi zhodnotila vymeriavací základ podľa evidenčného listu dôchodkového poistenia zamestnávateľa Slovnaft, a.s., Bratislava zo dňa 31.12.2004, vo výške 32.262,-Sk. V rozhodnutí rozpísala obdobia, uvedené navrhovateľom v žiadosti o starobný dôchodok z 21.10.2014 a to od 01.06.1974 do 31.10.2004 Slovnaft, a.s. Bratislava, od 11.04.1994 do 31.05.1995 nezamestnaný evidovaný, od 07.04.1997 do 15.07.1998 nezamestnaný evidovaný, od 20.01.1999 do 07.10.2001 nezamestnaný evidovaný, od 09.04.2002 do 10.11.2003 nezamestnaný evidovaný, od 01.11.2004 do 31.10.2005 nezamestnaný neevidovaný. Odporkyňa ďalej uviedla, že obdobie vedenia v evidencii nezamestnaných od 01.01.2001 do 07.10.2001 a od 09.04.2002 do 10.11.2003, počas ktorého mu nebola vyplácaná podpora v

nezamestnanosti navrhovateľovi pre dôchodkové účely nezhodnotila. Poukázala na § 255 ods. 1 ZSP v znení zákona č. 310/2006 Z.z., podľa ktorého sa za obdobie dôchodkového poistenia považuje aj zamestnanie a náhradná doba, získané pred 01.01.2004, podľa ZSZ, podľa ktorého sa do zamestnania na dôchodkové účely započíta aj doba vedenia v evidencii nezamestnaných v období pred 01.01.2001 a v období po 01.01.2001 do 31.12.2003 doba vyplácania podpory v nezamestnanosti podľa § 169c ods.1 ZSZ v znení zákona č. 446/2000 Z.z. Keďže navrhovateľ má v evidencii nezamestnaných vedené obdobie, počas ktorého mu nebola vyplácaná podpora v nezamestnanosti po 01.01.2001, uvedenú dobu nemožno považovať ani za náhradnú dobu ani za obdobie dôchodkového poistenia. Odporkyňa ďalej uviedla, že na dôchodkové účely nezhodnotili ani ďalšie obdobie vedenia v evidencii nezamestnaných od 01.11.2005 do 01.05.2008 a od 02.09.2009 do 10.07.2014, nakoľko podľa § 60 ZSP uvedené obdobie nie je obdobím dôchodkového poistenia. Napokon spresnila obdobie dôchodkového poistenia ako dobu zamestnania navrhovateľa v Slovnafte, a.s. Bratislava od 01.06.1974 do 31.10.2004 a nie tak, ako bola zamestnávateľom nesprávne vykonaná registrácia od 01.06.2007 do 01.06.2007. Súčasťou tohto rozhodnutia je osobný list dôchodkového poistenia, s rozpísanými údajmi pre výpočet sumy dôchodku.

Krajský súd zistil, že žiadosťou spísanou dňa 21.10.2014, navrhovateľ požiadal o priznanie starobného dôchodku od 21.10.2012. Z doby zamestnania, poistenia a iných činností, ktorá bola zhrnutá v podanej žiadosti o priznanie starobného dôchodku a podpísaná navrhovateľom, z potvrdenia o jeho evidovanej nezamestnanosti a vyplatených dávkach, z rozsudku OS BA II o neplatnosť rozviazania pracovného pomeru a náhradu mzdy zo dňa 14.06.2004, č.k. 16C 253/93-200 právoplatného dňa 09.09.2004, rozsudku zo dňa 16.01.2006 č.k. 16C 253/93- 249, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.02.2006 a v zamietajúcej časti v spojení s rozsudkom KS BA zo dňa 22.03.2007 č.k. 3Co 91/06, dňa 22.03.2007 a z potvrdených evidenčných listov dôchodkového zabezpečenia/poistenia vyplynuli hrubé zárobky, resp. vymeriavacie základy a obdobie navrhovateľovho dôchodkového poistenia, čo odporkyňa zhodnotila v osobnom liste dôchodkového poistenia, ktorý je prílohou napadnutého rozhodnutia z 02.12.2014 a aj zmenového rozhodnutia zo dňa 25.06.2015.

Krajský súd mal z uvedených podkladov a predložených evidenčných listov dôchodkového zabezpečenia/poistenia za roky 1974 až 2004 od zamestnávateľa Slovnaft, a.s., Bratislava, s ktorým sa navrhovateľ súdil o neplatnosť rozviazania pracovného pomeru preukázané, že zamestnávateľ zamestnával navrhovateľa od 01.06.1974 do 31.10.2004. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že vyššie citovanými právoplatnými rozsudkami bola navrhovateľovi z dôvodu neplatnosti rozviazania pracovného pomeru priznaná voči bývalému zamestnávateľovi náhrada mzdy v rozsahu 6 mesiacov vo výške 32.658,- Sk brutto.

Vzhľadom k odvolacej námietke navrhovateľa, poukazujúceho na úspech v súdnom spore so zamestnávateľom o neplatné skončenie pracovného pomeru a nevykázanie mu zárobkov od roku 1994 do roku 2004, a v tejto súvislosti aj nezapočítanie obdobia od 01.01.1995 do 13.09.2004 na dôchodkové účely krajský súd konštatoval, že zamestnávateľ Slovnaft, a.s., správne vykázal v evidenčnom liste a odporkyňa správne preniesla do osobného listu dôchodkového zabezpečenia/poistenia obdobie jeho dôchodkového poistenia rokov 1994 až 2004, a to riadiac sa závermi právoplatného rozsudku Okresného súdu Bratislava II, č.k. 16C 253/93-200 zo dňa 14.06.2004, z výrokovej časti ktorého vyplynulo, že rozviazanie pracovného pomeru výpoveďou s navrhovateľom bolo neplatné, na základe čoho mu pracovný pomer trval od 01.11.1993, teda aj v uvedenom období, ktoré je súčasne obdobím dôchodkového poistenia až do skončenia pracovného pomeru a to dňom 31.10.2004. Námietku navrhovateľa z uvedeného dôvodu vyhodnotil ako nedôvodnú.

Za nedôvodnú považoval aj námietku o nevykázaní vymeriavacích základov zamestnávateľom, ku ktorej uviedol, že aj za namietané obdobie od 01.01.1995 do 13.09.2004 odporkyňa správne do osobného listu preniesla vykazaný nulový vymeriavací základ, keďže zamestnávateľ Slovnaft, a.s., bol podľa právoplatného rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 16.01.2006, č.k. 16C 253/93-249, súdom zaviazaný vyplatiť navrhovateľovi náhradu mzdy v rozsahu 6 mesiacov a to podľa znalcom vypočítanej sumy náhrady mzdy v celkovej výške 32. 658,-Sk brutto. Keďže zamestnávateľ vyplatil za obdobie od 01.11.1993 do 31.12.1993 sumu vo výške 10 886,- Sk a do celkového rozsahu 6 mesiacov za rok 1994

doplatil sumu vo výške 21.772,- Sk, t.j. celkom vyplatil náhradu mzdy navrhovateľovi vo výške 32 658,-Sk a vykázal v evidenčných listoch hrubý zárobok/vymeriavací základ z náhrady mzdy za dobu zamestnania. Odporkyňa správne preniesla do osobného listu vyplatenú náhradu mzdy z evidenčných listov za obdobie šiestich mesiacov v roku 1993 a 1994. Navrhovateľ nemal za ďalšie obdobie súdom priznanú náhradu mzdy a teda zamestnávateľ nemal povinnosť mu náhradu mzdy za ďalšie požadované obdobie vyplatiť, nakoľko tento vznesený nárok mu bol v súdnom konaní na Okresnom súde Bratislava II rozsudkom č.k. 16C 253/93-249 zo dňa 16.01.2006 zamietnutý a výrok rozsudku bol rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3Co 91/06 zo dňa 22.03.2007 potvrdený. Zamestnávateľ navrhovateľovi správne vykázal nulový hrubý zárobok/vymeriavací základ za ďalšie namietané obdobie od 01.01.1995 do 13.09.2004, keďže náhradu mzdy mu nevyplatil a odporkyňa tak správne vykázala nulový vymeriavací základ v osobnom liste priloženom k napadnutému rozhodnutiu. Vykázaný nulový vymeriavací základ v osobnom liste odporkyňa správne preniesla v namietanom období s tým, že mu zamestnávateľ ešte v roku 2004 vykázal vymeriavací základ 36.262,-Sk k 31.10.2004, vyplatený z náhrady mzdy z dôvodu prekážky v práci na strane zamestnávateľa, podľa listu zamestnávateľa odporkyni zo dňa 26.11.2014. Krajský súd zistil, že navrhovateľ žiadne iné zárobky prípadne aj od iných zamestnávateľov v namietanom období od 01.01.1995 do 13.09.2004 nepreukázal a zamestnávateľ Slovnaft, a.s., podľa podkladov v spise riadne priznanú náhradu mzdy za určené obdobie 6 mesiacov navrhovateľovi vyplatil. Navrhovateľ od neplatne skončeného pracovného pomeru dňa 31.10.1993 nepracoval ako zamestnanec spoločnosti v Slovnaft, a.s., ktorý ho až následne na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Bratislava II. č.k.16C 253/93-200 zo 14.06.2004 opäť zaradil do databázy zamestnancov (podľa listu zamestnávateľa odporkyni dňa 26.11.2014) a riadne s ním ukončil pracovný pomer dňa 31.10.2004. Navrhovateľ ani v žiadosti o starobný dôchodok neuviedol v namietanom období iného zamestnávateľa (okrem Slovnaft, a.s.), a v namietanom období ani nepreukázal zárobky od iných zamestnávateľov, odporkyňa mu teda v osobnom liste k napadnutému rozhodnutiu správne vykázala nulový vymeriavací základ. V zmysle uvedeného krajský súd konštatoval, že postup odporkyne bol správny, a preto námietku navrhovateľa ani v tomto prípade nepovažoval za dôvodnú.

K jeho ďalšej námietke, že zamestnávateľ Slovnaft, a.s., neplatil za neho odvody, krajský súd uviedol, že pre započítanie náhrady mzdy z neplatne skončeného pracovného pomeru na určenie vymeriavacieho základu za ten-ktorý kalendárny mesiac, za ktorý táto náhrada patrí, nie je podstatné, že zamestnávateľ bol na zaplatenie takej náhrady zaviazaný až na základe súdneho rozhodnutia a ani to, či a kedy zamestnávateľ z náhrady mzdy poistné odvodil (§ 60 ods.1 ZSP).

Záverom konštatoval, že odporkyňa započítala náhradu mzdy z neplatne skončeného pracovného pomeru za jednotlivé kalendárne mesiace obdobia v rozsahu 6 mesiacov v období od 11.11.1993 do 31.12.1994 v súlade s rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č.k. 16C 53/93-249 zo dňa 16.01.2006, právoplatným dňa 13.02.2006 a 22.03.2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 3Co 91/06 zo dňa 22.03.2007 a zohľadnila vymeriavacie základy vykázané zamestnávateľom za roky 1994 až 2004, vrátane nulových. Rovnako mal z dávkového spisu odporkyne za preukázané, že v osobnom liste dôchodkového poistenia, ktorý je súčasťou rozhodnutia odporkyne o priznaní starobného dôchodku z 02.12.2014 v spojení s rozhodnutím zo dňa 25.06.2015, bol navrhovateľovi nulový vymeriavací základ za kalendárne roky 1995 až 2003 zhodnotený správne. Navrhovateľom v podanom odvolaní uplatnený nárok na započítanie náhrady mzdy z neplatne skončeného pracovného pomeru aj v uvádzanom období považoval za nesúladný so zisteným skutkovým stavom a zákonom. Odporkyňa vychádzala zo správne a úplne zistených zárobkov navrhovateľa v rozhodujúcom období tak, ako to vyplýva z prvotných podkladov, z evidenčných listov dôchodkového zabezpečenia/poistenia, ktoré boli potvrdené zamestnávateľmi navrhovateľa, správne určila aj dátum vzniku nároku navrhovateľa na starobný dôchodok dňom dovŕšenia jeho fyzického veku 62 rokov. Rozhodujúce obdobie, z ktorého bol zistený priemerný osobný mzdový bod bolo určené v súlade s § 63 ods. 6 a 7 ZSP, z ktorého vyplýva, že rozhodujúcim obdobím na zistenie priemerného osobného mzdového bodu sú kalendárne roky 1975 až 1994, 2004,2009. Suma starobného dôchodku navrhovateľa bola matematicky správne vypočítaná ako súčin zisteného priemerného osobného mzdového bodu, obdobia jeho dôchodkového poistenia, získaného ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok a aktuálnej dôchodkovej hodnoty platnej v roku 2012, t.j. v roku, v ktorom mu nárok na starobný dôchodok vznikol. Z uvedených dôvodov napadnuté

rozhodnutia odporkyne potvrdil.

Navrhovateľ sa proti rozsudku krajského súdu odvolal. Namieta nedostatočne zistený stav veci a nesprávne právne vyhodnotenie. Navrhovateľ zotrváva na svojom názore, že obdobie rokov medzi 1994 a 2004 mala odporkyňa hodnotiť tak, ako keby poberal riadnu mzdu, keďže skončenie pracovného pomeru bolo súdom určené ako neplatné. Je toho názoru, že za uvedené obdobie nemal byť vymeriavací základ hodnotený ako nulový, ale pre účely výpočtu výšky starobného dôchodku sa mala za uvedené obdobie brať do úvahy potenciálna mzda, ktorú by bol v danom období dosiahol u zamestnávateľa. Na podklade uvedeného navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie

Odporkyňa vo svojich vyjadreniach zotrvala na správnosti vydaných rozhodnutí preto žiadala napadnuté rozhodnutia potvrdiť ako vecne správne.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“).

Podľa § 492 ods. 1 S.s.p. konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. V súlade s citovaným ustanovením najvyšší súd v konaní postupoval podľa ustanovení O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je v súlade so zákonom.

Pri vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu, najvyšší súd s prihliadnutím na § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu, v podrobnostiach naň poukazuje a iba na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uvedie argumentáciu k odvolacím dôvodom.

Podľa § 138 ods. 1 písm. c) ZSP v znení účinnom do 31. 07. 2006 vymeriavací základ zamestnanca je náhrada mzdy za dovolenku na zotavenie, náhrada mzdy za sviatok, náhrada mzdy pri prekážkach v práci podľa osobitného predpisu, náhrada mzdy plynúca z neplatného skončenia pracovného pomeru.

Nároky z neplatného rozviazania pracovného pomeru upravuje § 61 ods. 1 a 2 Zákonníka práce („ZP“) nasledovne:

- § 61 ods. 1) ZP

Ak organizácia dala pracovníkovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne zrušila pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak pracovník oznámil organizácii, že trvá na tom, aby ho ďalej zamestnávala, jeho pracovný pomer trvá i naďalej a organizácia je povinná poskytnúť mu náhradu mzdy. Táto náhrada patrí pracovníkovi vo výške priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil organizácii, že trvá na ďalšom zamestnávaní, až do doby, keď mu organizácia umožní pokračovať v práci alebo keď dôjde k platnému skončeniu pracovného pomeru.

- § 61 ods. 2) ZP

Ak celkový čas, za ktorý by sa mala pracovníkovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje šesť mesiacov, môže súd na žiadosť organizácie jej povinnosť nahradiť mzdu za ďalší čas primerane znížiť, prípadne

náhradu mzdy pracovníkovi vôbec nepriznať; súd pri svojom rozhodovaní prihliadne najmä na to, či pracovník bol medzitým inde zamestnaný, akú prácu tam vykonával a aký zárobok dosiahol alebo z akého dôvodu sa do práce nezapojil.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu (evidenčné listy dôchodkového poistenia, potvrdenia o evidovanej nezamestnanosti, z rozsudku OS BA II zo dňa 14.06.2004 č.k.16C 253/93-200 právoplatným dňa 09.09.2004, rozsudku zo dňa 16.01.2006 č.k. 16C 253/93- 249, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.02.2006 a v zamietajúcej časti v spojení s rozsudkom KS BA č.k. 3Co 91/06, dňa 22.03.2007, osobný list dôchodkového poistenia, ktorý bol prílohou napadnutého rozhodnutia) zistil, že navrhovateľovi bola zhodnotená doba zamestnania od 01.11.1993 do 31.10.2004 a náhrada mzdy v rozsahu 6 mesiacov sa mu započítala od 01.11.1993 do 31.12.1993 vo výške 10.886,-Sk a za dobu zamestnania od 01.01.1994 do 31.12.1994 vo výške 21.772,-Sk. Súdom mu bola priznaná náhrada mzdy iba za 6 mesiacov, keďže nepracoval od 01.11.1993 a nebol evidovaný ani na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava II, kde sa v evidencii nezamestnaných občanov hľadajúcich zamestnanie zaevidoval až 09.04.2002. Zamestnávateľ navrhovateľa Slovnaft, a.s. Bratislava, predložil do konania evidenčný list dôchodkového poistenia navrhovateľa za obdobie od 01.01.2004 do 31.10.2004, kedy navrhovateľovi bol zhodnotený vymeriavací základ 32.262,-Sk a spresnené obdobie dôchodkového poistenia v rozsahu od 01.06.1974 do 31.10.2004. Uvedené skutočnosti tvorili podklad pre rozhodnutie odporkyne.

Dôsledkom neplatného rozviazania pracovného pomeru je, že pracovný pomer zamestnanca trvá aj naďalej zo všetkými právami a povinnosťami pre neho vyplývajúcimi podľa § 35 ZP. Súčasný zamestnanecovi patrí náhrada mzdy. Nejde o automatickú náhradu celej mzdy, ako sa navrhovateľ mylne domnieva. Rozsah nároku na náhradu mzdy je závislý na tom, kedy zamestnanec oznámil zamestnávateľovi svoje rozhodnutie pokračovať v zamestnaní. Príslušný súd zohľadní žiadosť zamestnávateľa o zníženie alebo nepriznanie vôbec náhrady mzdy, pričom nie je viazaný rozsahom, v ktorom zamestnávateľ zníženie požaduje. Takto postupoval aj Krajský súd v Bratislave vo veci evidovanej pod č.k. 3Co 91/06, dňa 22.03.2007, kedy potvrdzoval rozsudok Okresného súdu Bratislava II č.k. 16C 253/93-249 zo dňa 16.01.2006 vo veci náhrady mzdy z titulu neplatného skončenia pracovného pomeru navrhovateľa, ktoré rozhodnutie je účastníkom známe. Uvedeným rozsudkom (3Co 91/06 zo dňa 22.03.2007) bol oprávnený nárok navrhovateľa na náhradu mzdy (podľa citovaného § 61 ods. 1 ZP) právoplatne určený priemerným mesačným zárobkom vo výške 5.443,- Sk mesačne, celkom za šesť mesiacov od 01.11.1993 do 31.12.1993 vo výške 10.886,-Sk a za dobu zamestnania od 01.01.1994 do 31.12.1994 vo výške 21.772,-Sk. Navrhovateľovi za ostatné obdobie nebola priznaná náhrada mzdy, preto odporkyňa správne zhodnotila ostatné obdobie sumou nula.

Odvolací súd v zhode s krajským súdom uvádza, že nezistil žiadne skutkové alebo právne pochybenia pri rozhodovaní o priznaní výšky starobného dôchodku navrhovateľa.

V podrobnostiach poukazuje na výpočet sumy starobného dôchodku navrhovateľa tak, ako je zdôvodnený v napadnutom a zmenovom rozhodnutí odporkyne.

Vzhľadom na uvedené aj odvolací súd považoval rozhodnutie odporkyne za súladné so zákonom a preto podľa § 250ja ods. 3 veta druhá v spojení s § 219 O.s.p. rozsudok krajského súdu potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ nemal úspech v odvolacom konaní a odporkyňa na trovy konania nemá nárok zo zákona.

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e p r í p u s t n ý o p r a v n ý p r o s t r i e d o k .